

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o repatriacji oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Maciej Duszczyk, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Monika Prus, Dyrektor Departamentu Obywatelstwa i Repatriacji Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji tel.: +48 47 728 39 36 fax: 48 22 601 51 34 e-mail: monika.prus@mswia.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 20.09.2024 r.</p> <p>Źródło: inicjatywa Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Nr w wykazie prac: UD 132</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

I. Ustawa z dnia 9 listopada 2000 r. ustawa o repatriacji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1105) oraz ustawa z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy o repatriacji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 858, z późn. zm.).

Uchwalona w 2000 r. ustawa o repatriacji miała na celu wspomóc proces powrotu do Polski Polaków i ich potomków, pozostałych na Wschodzie w wyniku represji ze strony władz byłego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich. Przeprowadzone w 2017 r. nowelizacje ustawy wprowadziły rozwiązania pozwalające szerszej liczbie osób na przyjazd do Polski w ramach repatriacji. Należą do nich m.in. koncepcja ośrodków adaptacyjnych dla repatriantów, dopłaty z budżetu państwa na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych repatriantów, dotacje dla gmin zapraszających imiennie wskazanych kandydatów na repatriantów. Nowe rozwiązania przelożyły się na wzrost zainteresowania ze strony osób uprawnionych skorzystaniem z procedury repatriacyjnej, a tym samym na zwiększenie liczby składanych wniosków o wydanie wizy krajowej w celu repatriacji. Od początku okresu obowiązywania ustawy o repatriacji, osoby zainteresowane złożyły ponad 16 tys. wniosków o wydanie tej wizy, z tego ponad 9,5 tys. w okresie 2018–2023, co należy wiązać z nowymi rozwiązaniami prawnymi wprowadzonymi w 2017 r. Szacuje się, że obecnie na repatriację oczekuje ok. 8 tys. osób, które złożyły w konsulatach wnioski w ww. sprawie. Kandydaci na repatriantów wywodzą się głównie z Kazachstanu, następnie Rosji.

Realizacja programu repatriacyjnego wiąże się ze skutkami finansowymi po stronie budżetu państwa. Należą do nich koszty związane z wypłatą jednorazowej pomocy finansowej przysługującej repatriantom po przyjeździe, pomocy związanej z realizacją potrzeb mieszkaniowych, ale także koszty dotacji dla gmin oferujących mieszkania repatriantom, jak również koszty wynagrodzenia dla podmiotów prowadzących ośrodki adaptacyjne dla repatriantów. Źródłem finansowania wydatków na zadania związane z repatriacją jest rezerwa celowa budżetu państwa „Pomoc dla repatriantów”. Wysokość środków ujętych każdego roku w rezerwie nie może przekroczyć rocznych limitów wydatków, określonych w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy o repatriacji oraz niektórych innych ustaw. Maksymalny limit wydatków został określony w tej ustawie na lata 2017–2026 i w latach 2024–2026 wynosi 45 757 tys. zł rocznie. Przy uwzględnieniu wysokości limitu, kwota środków w rezerwie celowej „Pomoc dla repatriantów” w roku 2024 została ustalona na poziomie 44 710 tys. zł, analogicznie jak w roku 2023, i nie będzie możliwe jej zwiększenie w latach 2025–2026.

Zabezpieczona kwota pozwala na zapewnienie sfinansowania kosztów związanych z repatriacją ok. 600 osób rocznie, przy czym część wydatków stanowią koszty związane z wypłatą pomocy finansowej osobom przybyłym w poprzednich latach. Taki stan rzeczy powoduje, że nie jest możliwe skuteczne prowadzenie programu repatriacyjnego, pozwalające na szybkie przesiedlenie wszystkich oczekujących. W szczególności ograniczona jest możliwość podjęcia w tym zakresie działań przez Pełnomocnika Rządu do Spraw Repatriacji, polegających na kierowaniu większej liczby wnioskodawców do ośrodków adaptacyjnych dla repatriantów, jak również działań podejmowanych przez gminy w zakresie przygotowania mieszkań dla repatriantów. Aktualnie na przydział miejsca w ośrodku oczekuje ok. 4,6 tys. osób, które wyraziły zainteresowanie taką formą przyjazdu.

Na brak adekwatnych środków finansowych na realizację zadań z zakresu repatriacji zwróciła uwagę Najwyższa Izba Kontroli w Wystąpieniu pokontrolnym dotyczącym kontroli pt. Realizacja przez organy państwa zadań związanych z repatriacją, prowadzonej w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji w IV kwartale 2023 r. oraz w Informacji o wynikach kontroli. W Wystąpieniu pokontrolnym Najwyższa Izba Kontroli zaleciła podjęcie działań mających na celu zwiększenie rocznych limitów wydatków na zadania związane z repatriacją, w celu objęcia powrotem

do Polski większej liczby repatriantów, jednocześnie negatywnie oceniając dotychczasowy brak podejmowania ww. działań z własnej inicjatywy przez Ministra SWiA oraz Pełnomocnika Rządu do Spraw Repatriacji. W Informacji o wynikach kontroli NIK wniosła o podjęcie przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji działań mających na celu zwiększenie środków finansowych z budżetu państwa na repatriację osób polskiego pochodzenia.

Wobec powyższego w projektowanej ustawie proponuje się podniesienie wysokości limitów na zadania związane z repatriacją w latach 2025–2026, poprzez wprowadzenie zmiany do ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy o repatriacji oraz niektórych innych ustaw, w której te limity zostały określone.

Doświadczenia organów stosujących ustawę o repatriacji wskazują na potrzebę wprowadzenia zmian do obowiązujących przepisów, które z jednej strony usprawnią procedury odnoszące się do repatriantów, a z drugiej doprecyzują niektóre pojęcia, w celu wyeliminowania pojawiających się wątpliwości interpretacyjnych. Postulaty w tym zakresie były również zgłaszane przez inne podmioty zaangażowane w proces repatriacji. Do najistotniejszych kwestii, które wymagają pilnego rozwiązania, należą:

- potrzeba usprawnienia procedury udzielania i wypłaty jednorazowej pomocy finansowej przyznawanej repatriantom decyzją Pełnomocnika Rządu do Spraw Repatriacji,
- potrzeba uszczelnienia procedury repatriacyjnej poprzez ograniczenie możliwości nabycia obywatelstwa polskiego w uproszczonym trybie oraz uzyskania szeroko zakrojonego wsparcia finansowego, do Polaków i ich potomków, którzy doświadczyli represji ze strony władz byłego ZSRR w związku z polskim pochodzeniem – zgodnie z celem ustawy wyrażonym w preambule do ustawy o repatriacji,
- konieczność doprecyzowania przepisów odnoszących się do procedury przyznawania miejsc w ośrodkach adaptacyjnych dla repatriantów oraz dostosowanie ich do uwarunkowań budżetowych,
- zapobieganie nadużyciom polegającym na przedstawianiu w toku procedury repatriacyjnej dokumentów o fikcyjnym charakterze, odnoszących się do zatrudnienia repatrianta po przesiedleniu do Polski,
- niespójność przepisów dotyczących terminów załatwiania spraw, określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego oraz ustawie o repatriacji,
- brak możliwości repatriacji w oparciu o samodzielnie zapewnione warunki do osiedlenia się, w przypadku posiadania innych niż umowa o pracę źródeł utrzymania w Polsce.

Uproszczenia i uporządkowania wymagają także przepisy dotyczące wskaźników stosowanych do obliczenia kwoty pomocy finansowej przyznawanej repatriantom oraz członkom ich najbliższej rodziny, procedur w zakresie uznania za repatriantów osób małoletnich, a także terminologii użytej w ustawie o repatriacji.

II. Ustawa z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2023 r. poz. 1989)

Projektowane zmiany w ustawie o obywatelstwie polskim mają na celu wyeliminowanie niespójności pomiędzy terminami załatwienia spraw określonymi w Kodeksie postępowania administracyjnego, a wskazanymi w ustawie o obywatelstwie polskim terminami na dokonanie określonych czynności w sprawach z zakresu obywatelstwa polskiego, w tym opiniowania pod kątem zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa oraz porządku publicznego. Zasadne jest określenie realnych terminów załatwienia sprawy, które pozwolą na rzetelne zbadanie przez organ wszystkich okoliczności faktycznych, przy zachowaniu ekonomiki postępowania oraz uwzględniających znacząco zwiększony napływ wniosków w ww. sprawach, obserwowany w ostatnich latach.

III. Ustawa z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2111, z późn. zm.)

Celem zmiany ustawy o opłacie skarbowej jest uporządkowanie kwestii zwolnienia z opłaty skarbowej czynności urzędowych dokonywanych w sprawach związanych z repatriacją, a także dostosowanie stawek opłaty skarbowej w sprawach z zakresu obywatelstwa polskiego do aktualnych realiów ekonomicznych oraz wyeliminowanie istniejącego aktualnie zróżnicowania w zakresie konieczności ponoszenia opłaty urzędowej w związku ze składaniem wniosków do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o nadanie obywatelstwa polskiego oraz o wyrażenie zgody na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego, w zależności od tego, czy wniosek jest składany w kraju, czy za granicą.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomenduje się zmianę przepisów zawartych w ustawach regulujących opisane wyżej zagadnienia. Najistotniejsze proponowane zmiany są następujące:

1. Ustawa z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji:

- 1) zmiana organizacji przyznawania i wypłat jednorazowej pomocy finansowej repatriantom po przesiedleniu do Polski (pomoc przyznawana na wniosek strony przez Pełnomocnika Rządu do Spraw Repatriacji i wypłacana przez ten organ; obecnie przyznawana przez Pełnomocnika z urzędu i wypłacana przez starostę ze środków przekazywanych z rezerwy celowej „Pomoc dla repatriantów” za pośrednictwem wojewody);
- 2) wprowadzenie wymogu wykazania przez osobę ubiegającą się o repatriację faktu deportacji bądź zesłania jej samej bądź

jej przodków - z powodu polskiego pochodzenia, przez władze byłego ZSRR na tereny azjatyckiej części tego państwa, co pozwoli na uszczelnienie procedury repatriacyjnej i zaadresowanie jej do beneficjentów wskazanych w preambule do ustawy;

- 3) doprecyzowanie procedury przyznawania miejsc w ośrodkach adaptacyjnych dla repatriantów; odstąpienie od obowiązku wydania decyzji przyznającej miejsce w ośrodku w określonym terminie od daty wydania decyzji konsula o zakwalifikowaniu osoby do wydania wizy krajowej w celu repatriacji; powiązanie możliwości przyznania miejsca w ośrodku z limitem wydatków na zadania związane z repatriacją w danym roku;
- 4) wprowadzenie podstawy do badania przez Pełnomocnika realizacji przez pracodawcę zobowiązań związanych z zatrudnieniem repatrianta, w przypadkach gdy oświadczenie pracodawcy lub umowa w sprawie zatrudnienia stanowiły dokument potwierdzający posiadanie źródeł utrzymania w Polsce na potrzeby wydania wizy krajowej w celu repatriacji;
- 5) dostosowanie terminu na wydanie przez Ministra SWiA postanowienia w sprawie zgody na wydanie wizy krajowej w celu repatriacji lub decyzji o zakwalifikowaniu do wydania takiej wizy do ustawowych terminów przekazywania opinii przez organy właściwe w sprawach bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego;
- 6) umożliwienie wykazania przez kandydata na repatrianta w toku procedury repatriacyjnej innych źródeł utrzymania niż umowa o pracę (np. dochody z tytułu umów o dzieło, umów zlecenia, itp.);
- 7) odstąpienie od wymogu publikowania w prasie ogłoszeń o konkursie na prowadzenie ośrodków adaptacyjnych dla repatriantów oraz wyników tych konkursów (będą publikowane tylko w BIP MSWiA);
- 8) zmiany o charakterze porządkującym:
 - a) rozróżnienie pojęć obejmujących członków najbliższej rodziny repatrianta oraz członków najbliższej rodziny kandydata na repatrianta,
 - b) wprowadzenie definicji oraz ujednoczenie nazewnictwa wskaźników stosowanych przy obliczaniu wysokości pomocy finansowej przyznawanej repatriantom,
 - c) uproszczenie i doprecyzowanie procedury uznania za repatrianta w odniesieniu do osób małoletnich,
 - d) doprecyzowanie kwestii związanych z wydawaniem przez wojewodów decyzji w sprawie potwierdzenia posiadania obywatelstwa polskiego nabytego w drodze repatriacji,
 - e) uporządkowanie terminologii użytej w ustawie.

2. Ustawa z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim:

– wydłużenie do 6 miesięcy terminów na zakończenie spraw z zakresu obywatelstwa polskiego, prowadzonych przed wojewodami i Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. Ustawa z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej:

- 1) w zakresie repatriacji – objęcie zwolnieniem z opłaty skarbowej spraw związanych z uznaniem za repatrianta oraz przyznaniem repatriantom i członkom ich najbliższej rodziny pomocy finansowej z budżetu państwa na podstawie ustawy o repatriacji;
- 2) w zakresie obywatelstwa polskiego:
 - a) podniesienie opłaty skarbowej, której przedmiotem są czynności urzędowe związane z wydaniem decyzji o nabyciu obywatelstwa polskiego (z 219 zł do 1000 zł) oraz decyzji stwierdzającej posiadanie lub utratę obywatelstwa polskiego (z 58 zł do 277 zł),
 - b) wprowadzenie opłaty skarbowej od czynności urzędowych w sprawach dotyczących wniosków kierowanych do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o nadanie obywatelstwa polskiego oraz o wyrażeniu zgody na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego (1669 zł).

4. Ustawa z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy o repatriacji oraz niektórych innych ustaw:

– podniesienie limitów wydatków na realizację zadań w obszarze repatriacji w latach 2025 – 2026 o kwotę 35 mln zł rocznie. Podniesienie limitów pozwoli na zwiększenie środków finansowych w rezerwie celowej „Pomoc dla repatriantów”, co umożliwi:

- 1) przyspieszenie repatriacji do Polski, w szczególności za pośrednictwem ośrodków adaptacyjnych dla repatriantów oraz gmin;
- 2) zapewnienie płynności bieżących wypłat przyznawanej pomocy.

Oczekiwany efekt wprowadzonych zmian będzie z jednej strony przyspieszenie i usprawnienie procesu repatriacji do Polski osób uprawnionych oraz członków ich rodzin, a z drugiej strony uszczelnienie procedury repatriacyjnej. Zwiększenie limitów wydatków pozwoli na adekwatne podniesienie wysokości kwoty rezerwy celowej budżetu państwa „Pomoc dla repatriantów” w latach 2025–2026, co umożliwi zapewnienie warunków do osiedlenia większej liczbie kandydatów na repatriantów – na poziomie ok. 900–1000 osób rocznie. Zmiany polegające na doprecyzowaniu niektórych przepisów, w tym kwestii terminologicznych, ułatwią stosowanie rozwiązań dotyczących repatriantów oraz członków ich rodzin, a także wyeliminują wątpliwości interpretacyjne powodujące wydłużenie czasu trwania postępowań administracyjnych.

Zmiany wprowadzone do ustawy o obywatelstwie polskim pozwolą na odstąpienie od konieczności kierowania w okresie

powadzonych postępowań pism do strony z informacją o przedłużeniu terminu załatwienia sprawy w początkowym okresie jej procedowania. Wprowadzane rozwiązanie przyczyni się do zmniejszenia obciążenia dodatkowymi czynnościami pracowników urzędów, a w konsekwencji przyczyni się do szybszego zakończenia rozpatrywanych spraw, przy jednoczesnym uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy, w szczególności związanych z bezpieczeństwem państwa. Podniesienie oraz wprowadzenie opłat skarbowych w sprawach z zakresu obywatelstwa polskiego przyczyni się do lepszego przygotowania wniosków kierowanych w ww. sprawach przez strony i ich pełnomocników, ograniczy przypadki instrumentalnego traktowania postępowań z zakresu obywatelstwa polskiego oraz uwzględni koszty pracy po stronie organów procedujących wnioski.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowane zmiany ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji oraz niektórych innych ustaw odnoszą się do już funkcjonujących rozwiązań wobec osób pochodzenia polskiego uprawnionych do repatriacji, zamierzających przesiedlić się do Polski, oraz członków ich rodzin. Propozycje zmian wynikają z doświadczeń organów zaangażowanych w prowadzenie postępowań w odniesieniu do ww. grupy osób. Z powyższych względów nie zachodzi potrzeba przeglądu rozwiązań przyjętych w innych krajach. Z uwagi na odmienne problemy osób polskiego pochodzenia mieszkających poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej oraz obszar, na którym mieszkają potencjalni beneficjenci ustawy, brak jest uzasadnienia dla dokonywania analizy porównawczej z rozwiązaniami z innych krajów. Zmiany zaproponowane w zakresie terminów prowadzenia postępowań dotyczących obywatelstwa polskiego uwzględniają specyficzne uwarunkowania krajowe regulujące te zagadnienia.

Kwestie pobierania opłat urzędowych w sprawach związanych z nabywaniem obywatelstwa danego państwa oraz ich wysokość są uregulowane w innych państwach członkowskich UE w sposób zróżnicowany, podobnie jak ulgi i zwolnienia z opłaty. Przykładowo, według danych przekazanych przez państwa członkowskie UE w ramach Europejskiej Sieci Migracyjnej w kwietniu - maju 2024 r., podstawowe opłaty pobierane od osób dorosłych w sprawach naturalizacji wynoszą: w Belgii – 150 EUR, na Cyprze – 500 EUR, w Czechach – ok. 80 EUR, w Finlandii – od 490 lub 690 EUR, w zależności od formy złożenia wniosku, we Francji – 55 EUR, w Niemczech – 255 EUR, na Węgrzech – 133,40 HUF (50% minimalnego wynagrodzenia), w Irlandii – 175 EUR za złożenie wniosku i 950 EUR w przypadku jego pozytywnego rozpatrzenia, we Włoszech – 250 EUR, w Niderlandach – 1023 EUR, w Portugalii – 250 EUR, na Słowacji – 1000 EUR, w Hiszpanii – 104 EUR.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Osoby zainteresowane repatriacją	Trudna do oszacowania, od 4 do 10 tys. osób	Dane MSZ	– konieczność udokumentowania faktu deportacji lub zesłania wnioskodawców lub ich wstępnych przez władze byłego ZSRR na tereny azjatyckiej części tego państwa ze względu na polskie pochodzenie
Repatrianci i członkowie ich najbliższej rodziny	ok. 700–1000 osób rocznie przesiedlających się do Polski	Dane MSWiA	– skrócenie okresu oczekiwania na wypłatę kwoty jednorazowej pomocy finansowej po otrzymaniu decyzji przyznającej pomoc
Osoby ubiegające się o uznanie za repatrianta, obejmujące wnioskami małoletnie dzieci	Kilka – kilkanaście osób rocznie	Krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców: – dane dotyczące liczby osób, które złożyły wnioski o uznanie za repatrianta, obejmujących osoby małoletnie	– możliwość złożenia przed wojewodą oświadczeń wymaganych w toku postępowania
Osoby składające wnioski o uznanie za obywatela polskiego, przywrócenie obywatelstwa polskiego oraz o potwierdzenie posiadania lub utraty obywatelstwa polskiego	Trudna do oszacowania: – ok. 10 tys. osób rocznie (wnioski o uznanie za obywatela polskiego, w tym ok. 120–130 wniosków	Dane MSWiA	– konieczność uiszczenia opłaty skarbowej w zwiększonej wysokości

	w sprawie przywrócenia obywatelstwa polskiego), – od kilkunastu do kilkudziesięciu tys. osób rocznie (wnioski o potwierdzenie posiadania lub utraty obywatelstwa polskiego)		
Osoby składające wnioski do Prezydenta RP o nadanie obywatelstwa polskiego oraz o wyrażenie zgody na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego	Trudna do oszacowania, ok. 4 tys. rocznie	Dane MSWiA	– konieczność uiszczenia opłaty skarbowej w przypadku wniosków składanych w kraju
Rada Ministrów	1		– wydanie rozporządzenia na podstawie art. 38 ustawy o repatriacji
Pełnomocnik Rządu do Spraw Repatriacji	1	Art. 3a ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji	– realizacja zadań wynikających z ustawy o repatriacji – możliwość zapewnienia warunków do osiedlenia się w Polsce większej liczbie kandydatów na repatriantów
Minister właściwy do spraw wewnętrznych	1		– wydanie rozporządzenia na podstawie projektowanego art. 17aa ust. 8 ustawy o repatriacji – wydłużenie terminów na wydanie decyzji w sprawach prowadzonych na podstawie ustawy o obywatelstwie polskim – możliwość zaplanowania wyższej kwoty rezerwy celowej budżetu państwa „Pomoc dla repatriantów”
Konsulowie realizujący procedury repatriacyjne	ok. 40	MSZ	– realizacja zadań wynikających z ustawy o repatriacji
Wojewodowie	16	Ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa (Dz. U. poz. 603, z późn. zm.)	– przyjmowanie wniosków i oświadczeń w sprawach dotyczących uznania za repatrianta, wydawanie decyzji dotyczących osób małoletnich objętych wnioskiem rodzica lub opiekuna prawnego – wydłużenie terminów na wydanie decyzji w sprawach prowadzonych na podstawie ustawy o obywatelstwie polskim
Starostowie	314 powiatów i 66 miast na prawach	Główny Urząd Statystyczny	– zmniejszenie obciążenia pracą w związku z brakiem

	powiatu		konieczności wypłaty repatriantom kwot jednorazowej pomocy finansowej
Miasta, w których zlokalizowane są siedziby urzędów wojewódzkich	16	Ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa	– wpływy z opłaty skarbowej uiszczanej w sprawach z zakresu obywatelstwa polskiego

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny” zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania do następujących podmiotów:

- 1) Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Wojewodowie;
- 3) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 4) Rada do Spraw Repatriacji.

Projekt został również przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany następującym podmiotom:

- 1) Stowarzyszenie „Wspólnota Polska”;
- 2) Stowarzyszenie Rodziców i Nauczycieli Powiatu Średzkiego „EDU-XXI”;
- 3) Stowarzyszenie „Pomoc Polakom na Wschodzie”;
- 4) Związek Repatriantów Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) Fundacja dla Rodaka.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2024 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	160
budżet państwa		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST		16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	160
pozostałe jednostki (oddzielnie)		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem		35	35	-	-	-	-	-	-	-	-	70
budżet państwa		35	35	-	-	-	-	-	-	-	-	70
JST		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem		-19	-19	16	16	16	16	16	16	16	16	90
budżet państwa		-35	-35	-	-	-	-	-	-	-	-	-70
JST		16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	160
pozostałe jednostki (oddzielnie)		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Rok 2025 został oznaczony jako rok 1, rok 2034 jako rok 10.

Podniesienie limitu wydatków na zadania związane z repatriacją nie będzie skutkowało automatycznym podniesieniem wysokości kwoty ujętej w rezerwie celowej „Pomoc dla repatriantów”, niemniej jednak pozwoli – w miarę możliwości finansowych budżetu państwa – na zaplanowanie wyższej kwoty na realizację zadań z zakresu repatriacji w latach 2025–2026. W szczególności pozwoli na zabezpieczenie wyższej kwoty w rezerwie celowej budżetu państwa *Pomoc dla repatriantów*, będącej źródłem finansowania zadań określonych w ustawie o repatriacji, zgodnie z art. 37 ust. 1 tej ustawy.

Wypłata repatriantom kwot jednorazowej pomocy finansowej przez Pełnomocnika Rządu do Spraw

Źródła finansowania

	<p>Repatriacji będzie finansowana ze środków przeniesionych z rezerwy celowej <i>Pomoc dla repatriantów</i> do części budżetowej, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych (cz. 42). Obecnie środki na ten cel są przekazywane z ww. rezerwy do cz. 85 (województwa), a następnie wojewodowie przekazują je do budżetów poszczególnych powiatów, których starostowie realizują wypłaty kwot pomocy przyznanych decyzjami wydawanymi przez Pełnomocnika Rządu do Spraw Repatriacji. Projektowana zmiana organu wypłacającego pomoc nie będzie skutkowała wzrostem wysokości kwot wypłacanej pomocy w stosunku do wypłat realizowanych aktualnie przez starostów.</p> <p>Koszty osobowe związane z realizacją przez pracowników MSWiA przelewów na rzecz repatriantów w związku z wypłatą kwot jednorazowej pomocy finansowej będą pokryte w ramach limitu wydatków przewidzianego w ustawie budżetowej w części budżetowej, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych (cz. 42), bez konieczności wyasygnowania środków ponad limit dysponenta.</p> <p>Przewiduje się wzrost dochodów jednostek samorządu terytorialnego w związku z podniesieniem i wprowadzeniem opłaty skarbowej od dokonania czynności urzędowych w sprawach z zakresu obywatelstwa. Kwoty dochodu określono na podstawie szacowanej uśrednionej liczby osób składających wnioski w sprawach podlegających opłatom skarbowym.</p>
<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	<p><u>Uwagi ogólne:</u></p> <p>Obowiązujące obecnie limity wydatków na zadania związane z repatriacją, określone w ustawie z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy o repatriacji oraz niektórych innych ustaw, zostały przyjęte w 2017 roku i wymagają zwiększenia ze względu na wzrost poszczególnych kosztów składających się na pomoc przewidzianą dla repatriantów. Zwiększenie kosztów jest przede wszystkim związane ze wzrostem cen towarów i usług od roku 2017, przekładającym się na wysokość wskaźników stosowanych przy obliczeniu kwot pomocy finansowej udzielanej repatriantom. W projektowanej ustawie zawarto przepisy mające na celu podniesienie limitów wydatków na zadania związane z repatriacją w latach 2025–2026 o kwotę 35 000 tys. zł rocznie, do poziomu 80 757 tys. zł rocznie, co pozwoli na zapewnienie płynności finansowania procesu repatriacji oraz zwiększenie możliwości przyjmowania repatriantów zarówno przez ośrodki adaptacyjne dla repatriantów, jak i gminy. Podniesienie limitu wydatków nie będzie skutkowało automatycznym podniesieniem wysokości kwoty ujętej w rezerwie celowej „Pomoc dla repatriantów”, niemniej jednak pozwoli – w miarę możliwości finansowych budżetu państwa – na zaplanowanie wyższej kwoty na realizację zadań z zakresu repatriacji w latach 2025–2026.</p> <p>Repatriantom zapewniany jest wysoki poziom zabezpieczenia socjalnego, mający na celu ułatwienie adaptacji w Polsce po przesiedleniu. Repatrianci mogą uzyskać bezpośrednią pomoc finansową, jak również korzystać z pomocy oferowanej przez gminy lub ośrodki adaptacyjne dla repatriantów. Koszty ww. form pomocy pokrywane są ze środków rezerwy celowej „Pomoc dla repatriantów”. Wysokość rezerwy jest ograniczona ustawowym limitem wydatków na realizację zadań z zakresu repatriacji i od roku 2022 r. kształtuje się na poziomie 44 710 tys. zł rocznie. Środki te są niewystarczające na bieżące zapewnienie pomocy wszystkim osobom uprawnionym do wsparcia, jak również do zwiększenia liczby osób kierowanych do ośrodków adaptacyjnych oraz zapewnienia dotacji dla gmin zamierzających przygotować mieszkania dla repatriantów. Wysokość środków pozwala na przyjęcie ok. 600–700 osób rocznie, przy założeniu, że znacząca część kosztów związanych z przyjazdem repatriantów będzie ponoszona w kolejnym roku budżetowym.</p> <p>Do wydatków ponoszonych w ramach programu repatriacyjnego należą przede wszystkim:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Koszty jednorazowej pomocy finansowej na pokrycie kosztów przejazdu do Polski, zagospodarowania oraz bieżącego utrzymania (art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o repatriacji) – obecnie średnio ok. 19 tys. zł na repatrianta oraz każdego członka jego najbliższej rodziny, w tym kwota 16 294,76 zł na zagospodarowanie i bieżące utrzymanie w wysokości dwukrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. Przeciętne miesięczne wynagrodzenie w pierwszym kwartale 2024 r. wynosiło 8 147,38 zł – Komunikat Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 13 maja 2024 r. (M.P. poz. 358). <p>Pomoc finansowa z tytułu pokrycia kosztów związanych z podjęciem w Rzeczypospolitej Polskiej nauki przez małoletnie dzieci, w wysokości 8 147,38 zł na każde dziecko (podstawa obliczenia wskaźnika – jak wyżej).</p> <p>Ww. pomoc przysługuje wszystkim repatriantom, niezależnie od rodzaju zapewnionych warunków do osiedlenia się, które stanowiły podstawę do wydania wizy repatriacyjnej.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Koszty związane z prowadzeniem ośrodków adaptacyjnych dla repatriantów – zgodnie

z obowiązującymi umowami na prowadzenie ośrodków średnio ok. 40 tys. zł na osobę przebywającą w ośrodku przez maksymalny okres 180 dni. W ramach ww. kwoty repatriantom zapewniane jest zakwaterowanie, wyżywienie, środki higieniczne, kursy języka polskiego i adaptacyjne kursy zawodowe, pomoc w załatwianiu spraw urzędowych, w tym w wypełnianiu wniosków urzędowych.

3. Repatrianci, którzy przybyli do Polski za pośrednictwem ośrodków adaptacyjnych dla repatriantów oraz na zaproszenie posiadającego obywatelstwo polskie wstępne, zstępne lub rodzeństwa mogą uzyskać pomoc finansową na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych w maksymalnej wysokości 25 000 zł na repatrianta i każdego członka jego najbliższej rodziny oraz dodatkowe 25 000 zł na rodzinę, w przypadku nabycia lokalu mieszkalnego lub budynku mieszkalnego.
4. W przypadku, gdy warunki do osiedlenia się repatrianta w Polsce zapewniła gmina, udzielana jest jej dotacja w wysokości średnio ok. 250 tys. zł. za jedno mieszkanie.
5. Każdy repatriant, niezależnie od rodzaju zapewnionych warunków do osiedlenia się, które stanowiły podstawę do wydania wizen repatriacyjnej jest uprawniony do uzyskania pomocy z tytułu remontu, adaptacji lub wyposażenia lokalu mieszkalnego. Obecnie kwota ww. pomocy na osobę wynosi 8 789,75 zł.
6. Repatriant, który posiadał warunki do osiedlenia się w Polsce inne niż zaproszenie gminy, może skorzystać z pomocy gminy polegającej na przeprowadzeniu remontu, adaptacji lub wyposażenia lokalu mieszkalnego. Z tego tytułu gmina uzyskuje dotację do wysokości 8 789,75 zł na repatrianta oraz każdego członka jego najbliższej rodziny.
7. Każdy repatriant, który nie ma możliwości podjęcia pracy oraz pracodawca zatrudniający repatrianta mogą skorzystać ze środków przeznaczonych na aktywizację zawodową repatrianta; łącznie jest to kwota nie większa niż dwunastokrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, tj. obecnie maksymalnie 97 768,56 zł na jednego repatrianta (12 x 8 147,38 zł).

Od nowelizacji w 2017 r. ustawy o repatriacji, w której wprowadzono limity wydatków na zadania związane z repatriacją na lata 2017–2026, koszty procesu systematycznie wzrastają. Mają na to wpływ następujące czynniki:

1. Wzrost wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, które w I kwartale 2017 r. wynosiło 4 353,55 zł i było o 3 793,83 zł niższe od przeciętnego wynagrodzenia w I kwartale 2024 r. (8 147,38 zł). Wzrost wynagrodzenia w ww. okresie wpłynął na zwiększenie kwoty pomocy wypłacanej na zagospodarowanie na jednego repatrianta o ponad 7,5 tys. zł, a kosztów maksymalnego wsparcia w ramach aktywizacji zawodowej o 45,5 tys. zł (aktualnie do 97 768,56 zł na osobę).
2. Wzrost wysokości kwoty przysługującej repatriantowi w ramach tzw. pomocy remontowej, z 6000 zł w roku 2017 do 8 789,75 zł w roku 2024, w związku ze wzrostem cen towarów i usług konsumpcyjnych – wskaźnika wykorzystywanego przy corocznej waloryzacji kwoty.
3. Wzrost wysokości średniej kwoty dotacji przyznawanej gminie, która zobowiązała się do zapewnienia lokalu mieszkalnego kandydatowi na repatrianta oraz członkom jego najbliższej rodziny – z ok. 180 tys. zł w 2017 r. do ponad 250 tys. w 2024 r. Kwota dotacji jest ustalana w oparciu o wysokość wskaźnika przeliczeniowego kosztu odtworzenia 1 m² na terenie danego powiatu ogłaszane przez wojewodę (maksymalnie iloczyn wskaźnika oraz 45m² albo 55 m² powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego, w zależności od tego, czy zobowiązanie do zapewnienia lokalu dotyczy wskazanych imiennie, czy nie wskazanych imiennie osób). Koszt metra odtworzeniowego systematycznie wzrastał w porównywanym okresie I kwartału 2017 r. oraz I kwartału 2024 r.
4. Wzrost kosztów prowadzenia ośrodków adaptacyjnych dla repatriantów; w zależności od podmiotu prowadzącego ośrodek, cena za pobyt repatrianta w ciągu jednej doby (osobodoba), wpływająca na wysokość wynagrodzenia, wynosiła w roku 2018 maksymalnie 185 zł. W ofertach dwóch podmiotów wyłonionych w drodze konkursów na prowadzenie ośrodków ogłoszonych w 2023 r. wskazano cenę osobodoby na poziomie 225 zł oraz 230,66 zł;
5. Wzrost liczby osób przybyłych w ramach repatriacji, które są uprawnione do wystąpienia o dopłatę na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych w wysokości do 25 tys. zł na osobę oraz 25 tys. zł na rodzinę w przypadku zakupu mieszkania i mogą w kolejnych latach po przesiedleniu (do 10 lat) wystąpić o przyznanie ww. pomocy.

Aktualnie koszty przyjazdu 100 osób przez ośrodek adaptacyjny dla repatriantów, przy założeniu, że w tej liczbie byłoby średnio 45 rodzin (w tym dorosłe osoby samotne) oraz 20 dzieci w wieku szkolnym, wiążą się z wydatkami rzędu: 10,3 mln zł (ok. 1,9 mln zł – koszty jednorazowej pomocy

	<p>finansowej, 4 mln zł – koszt pobytu w ośrodku adaptacyjnym, 3,6 mln zł – koszty dopłaty do zakupu mieszkania, ok. 0,8 tys. zł – zwrot kosztów związanych z remontem mieszkania. Do kosztów tych należy doliczyć koszty związane z możliwością skorzystania przez niektórych repatriantów z pomocy gminy w zakresie remontu oraz z aktywizacji zawodowej.</p> <p>Koszty związane z przyjazdem repatriantów na innej podstawie niż przez ośrodki adaptacyjne będą kształtować się na nieco odmiennym poziomie, w zależności od formy przyjazdu.</p> <p>Szacuje się, że podniesienie limitów wydatków o 35 mln zł rocznie, a następnie zwiększenie o tę kwotę środków rezerwy celowej „Pomoc dla repatriantów”, pozwoli na zorganizowanie dodatkowych dwóch naborów do ośrodków adaptacyjnych oraz na udzielenie dotacji większej liczbie gmin oferujących mieszkania repatriantom (20–30 mieszkań więcej w skali roku). Możliwe będzie także bieżące wypłacanie innych form wsparcia finansowego dla repatriantów (jednorazowa pomoc finansowa, zwrot kosztów remontowych, dopłaty do zakupu i czynszu najmu mieszkania).</p> <p><u>Wydatki związane z projektowaną ustawą:</u></p> <p>Projektowane zmiany do ustawy o repatriacji nie będą wiązały się ze zmianami zakresu pomocy przysługującej repatriantom, w porównaniu z obecnie obowiązującymi przepisami, nie będą tym samym powodować dodatkowych wydatków po stronie budżetu państwa. Podniesienie limitów wydatków na zadania związane z repatriacją w latach 2025–2026 o 35 mln zł rocznie pozwoli na zaplanowanie wyższych – o taką samą kwotę – środków w rezerwie celowej budżetu państwa „Pomoc dla repatriantów” w latach 2025–2026.</p> <p><u>Dochody związane z projektowaną ustawą:</u></p> <p>Przewiduje się wzrost dochodów jednostek samorządu terytorialnego w związku z podniesieniem i wprowadzeniem opłaty skarbowej od dokonania czynności urzędowych w sprawach z zakresu obywatelstwa.</p> <p>Dochody z tego tytułu szacowane są na poziomie ok. 16 mln rocznie. Przy założeniu, że wnioski w sprawach uznania za obywatela polskiego oraz przywrócenia obywatelstwa polskiego złoży ok. 10 tys. osób rocznie, z czego ok. 20% będzie podlegać zwolnieniom, a kwota opłaty skarbowej wzrośnie o 781 zł (z 219 zł do 277 zł), to łączna roczna kwota dochodów związana z podniesieniem opłaty może wynieść ok. 6,2 mln zł (80% x 1000 osób x 781 zł).</p> <p>Zakładając, że wnioski w sprawach potwierdzenia posiadania lub utraty obywatelstwa polskiego złoży średnio ok. 15 tys. osób rocznie, a kwota opłaty skarbowej w tych sprawach wzrośnie o 219 zł (z 58 zł do 277 zł), roczna kwota dochodów z tego tytułu może osiągnąć poziom ok. 3,2 mln zł rocznie (15 000 osób x 219 zł).</p> <p>W związku z wprowadzeniem obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej w wysokości 1669 zł za przyjęcie wniosku skierowanego do Prezydenta RP w sprawie nadania obywatelstwa polskiego lub wyrażenia zgody na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego, przy zakładanej liczbie wniosków na poziomie 4 tys. rocznie, można spodziewać się dochodów na poziomie ok. 6,6 mln zł rocznie.</p>
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Repatrianci szybciej otrzymają kwoty pierwszej pomocy finansowej po przyjeździe do Polski, co pozytywnie wpłynie na proces ich adaptacji oraz funkcjonowanie w nowym otoczeniu społecznym.						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: Zwiększenie liczby dokumentów jest związane ze zmianą trybu postępowania w sprawie przyznania repatriantowi jednorazowej pomocy finansowej ze środków budżetu państwa. W projektowanej ustawie zaproponowano, aby postępowanie w ww. sprawie było inicjowane na wniosek strony. Dotychczas postępowanie w tej sprawie było prowadzone przez Pełnomocnika Rządu do Spraw Repatriacji z urzędu, co dla organu wiązało się z koniecznością dodatkowego ustalania okoliczności koniecznych dla określenia wysokości przyznawanej pomocy. Do wniosku repatriant będzie dołączał dokumenty potwierdzające ww. okoliczności, co przyczyni się do przyspieszenia postępowania. Realizowanie wypłat pomocy przez ten sam organ, który wydaje decyzję, przyspieszy wypłatę przyznanych środków.

Ze względu na zmianę organu wypłacającego kwotę pomocy – ze starostów na urząd obsługujący realizację zadań Pełnomocnika Rządu do Spraw Repatriacji (MSWiA), zmniejszy się liczba procedur realizowanych przez starostów (w zakresie występowania do wojewodów o przyznanie środków finansowych na wypłatę jednorazowej pomocy finansowej, wypłaty kwot ww. pomocy, rozliczania ww. środków, sprawozdawczości finansowej w tym obszarze) oraz wojewodów (w zakresie ujmowania zapotrzebowania starostów na wypłaty kwot jednorazowej pomocy finansowej we wnioskach kierowanych do MSWiA oraz do MF w sprawie przyznania środków z rezerwy celowej „Pomoc dla repatriantów”, następnie przekazywania starostom środków przyznanych na ten cel). Zwiększy się natomiast liczba procedur realizowanych przez MSWiA (występowanie do MF o przekazanie środków z rezerwy celowej na wypłatę repatriantom jednorazowej pomocy finansowej, wypłata środków, sprawozdawczość budżetowa).

9. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wejście proponowanych zmian do ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji będzie wiązało się z koniecznością wydania nowego rozporządzenia Rady Ministrów na podstawie art. 38 tej ustawy. Dotychczas obowiązujące rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 2018 r. w sprawie podziału rezerwy celowej budżetu państwa „Pomoc dla repatriantów” (Dz. U. poz. 1352), w związku ze zmianą przepisu upoważniającego oraz zmianą przepisów materialnych dotyczących organu właściwego do wypłaty kwot jednorazowej pomocy finansowej, utraci moc. Projektowany art. 17aa

ust. 8 ustawy o repatriacji (przepis upoważniający) spowoduje również konieczność wydania przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych rozporządzenia określającego wzór formularza wniosku o przyznanie repatriantowi jednorazowej pomocy finansowej.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Na podstawie art. 3b ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji Pełnomocnik Rządu do Spraw Repatriacji przedłoży Radzie Ministrów coroczne sprawozdanie z realizacji ustawy zawierające w szczególności:

- liczbę osób, które przybyły do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy krajowej w celu repatriacji w danym roku,
- wykaz ośrodków oraz liczbę osób w nich przebywających,
- ocenę realizacji zadań przez dany ośrodek,
- wykaz zrealizowanych zadań przez Pełnomocnika,
- kwotę środków wydatkowanych na realizację procesu repatriacji, w tym wysokość kwoty pomocy udzielonej repatriantom.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak załączników.